CONVORBIRE — FULGER CU:

JEKOV — GOLGETERUL BULGARIEI

Cînd toată atenţia era îndreptată spre Asparuhov *a apărut* Jekov. *Într-un moment util pentru fotbalul bulgar, acest tînăr cu o siluetă de alergător de demi-fond blond şi încet în gesturi, „în civil", a demarat trezistibil, cu o echipă modestă, din primul campionat, ameninţîndu-l pe marele titular al graţiilor publicului. Ajuns, acum, într-o formaţie de renume,* T.S.K.A., Jekov *a readus-o, după cîţiva ani, în fruntea clasamentului şi îi asigură un constant procent de eficacitate. Verva şi şutul atacantului bulgar sînt bine cotate şi de clasamentul* „Gheata de aur" *efectuat de* „France Football" *pentru majoritatea campionatelor din Europa, unde el deţine acum un loc de frunte.*

L-am întîlnit pe Jekov, *cîteva minute, pe aeroportul* Le Bourget *din* Paris. *Sub bolţile imense ale unui sombrero mexican de fabricaţie specială* („Este cadoul gazdelor din Guadalajara, comenzi speciale care ne deosebesc de purtătorii uriaşelor pălării cumpărate de la magazinele obişnuite" *ne mărturisea, mîndru, internaţionalul bulgar). Un blitz-interviu, iată produsul paşilor dintre intrarea şi ieşirea aeroportului din capitala Franţei:*

— *Mulţumit de aventura mexicană?*

— Şi da, şi nu. Am ratat şansa unei alte figuri în finală. Nu prezint scuze, dar nu am putut să înţelegem, nici un moment, maniera de arbitraj a mexicanului De Diego.

— *În condiţii de desfăşurare normală a meciului, era posibilă o victorie?*

— În fotbal n-ai voie să crezi în pronosticuri absolute. Dar, mă gîndesc că, în formaţie completă, chiar şi la 1—2 puteam remonta.

— *Consideri că vei reveni în Mexic cu... prima echipă?*

— Mai mult decît probabil. Acest 2—0 în meciul cu Olanda înregistrat în lipsa mea, ne deschide o poartă bună.

— *Ce crezi de fotbalul românesc?*

— Am văzut echipa de tineret la Turneul balcanic. A jucat foarte spectaculos dar... n-a marcat.

— ef. i. —

Jekov, în plin fuleu

SCRISOARE DIN BRAZILIA

„ADEVĂRUL ESTE CĂ JUCĂTORII ROMÂNI NE-AU LĂSAT O BUNĂ IMPRESIE"

IMPRESIILE UNUI ZIARIST BRAZILIAN DIN TURNEUL ECHIPEI BONSUCCESO

Înapoiat din turneul întreprins cu echipa *Bonsuccesso* în Europa şi Africa, ziaristul Luiz Bayer de la *„Jornal dos Sports"* din Rio de Janeiro a publicat impresiile sale din timpul acestei călătorii. După ce scoate în evidenţă faptul că *a trecut timpul cînd echipele braziliene făceau turnee pline de succes în toate colţurile lumii* şi că acuma acest lucru nu mai este posibil, ziaristul *Bayer* arată că fotbalul european este îndrumat de tehnicieni valoroşi care imprimă jocului o mare viteză, în faţa căruia nici echipa Bonsuccesso n-a dat randamentul obişnuit.

Luiz Bayer subliniază apoi că acel 4-3-3, practicat de *Bonsuccesso* este depăşit. În România, de pildă, echipa din Rio a întîlnit atît formaţii din prima divizie, cît şi din a doua şi a treia. Greutăţile au fost aceleaşi deoarece *Bonsuccesso* practică un fotbal lent cu care nu poate obţine rezultate mari. În continuare, ziaristul brazilian scrie: *„Românii nu se bucură de mult prestigiu în fotbalul din acea parte a lumii. Adevărul însă este că jucătorii români mi-au lăsat o impresie excelentă. Pregătirea lor fizică este impresionantă. Felul lor de joc: atacă cu opt, se apără cu 11. Este un „du-te, vino" caracterizat prin coordonare, dar mai ales prin viteză. Într-un astfel de sistem nu există niciodată jucător static. Fiecare trebuie să fie ocupat; căci marchează şi îngreunează înaintarea adversarului".*

Interesant de remarcat este faptul că articolul publicat de ziarul carioca este unicul care a anunţat turneul lui *Bonsuccesso* în Europa şi Africa. Nici un alt ziar şi nici postul de radio nu a transmis rezultatele acestei echipe. Nu-i mai puţin adevărat însă, că *Bonsuccesso* este una din formaţiile modeste ale fotbalului brazilian, care se face remarcată fie printr-o împrejurare ca aceasta, a turneului întreprins, fie printr-un rezultat mai bun în faţa unei echipe bune, cum s-a întîmplat în *„Cupa Guanabara"*.

ALFREDO CARLOS BARRA

PRELIMINARIILE TURNEULUI U.E.F.A.

SCOŢIA VIRTUAL CALIFICATĂ

S-a disputat din nou meci în cadrul turului de calificare pentru turneul final al tradiţionalului Turneu U.E.F.A.: la Greenock, reprezentativa Scoţiei a surclasat selecţionata Norvegiei, de care a dispus cu scorul de 8—1 (2—1). Astfel că tinerii fotbalişti scoţieni se pot considera calificaţi dinaintea meciului retur.

RETROSPECTIVĂ SUEDEZĂ

- **Final palpitant de campionat**
- **Titlul şi o retrogradare stabilite la... golaveraj**
- **Media spectatorilor în creştere**
- **Un „loz mare" pentru golgeter**
- **Condiţii dificile pentru pregătirea lotului**

Noua promovată Öster, o echipă care a participat pentru prima oară în existenţa sa la campionatul primei divizii a Suediei, a cîştigat titlul pe acest an şi deci, va reprezenta ţara sa în ediţia viitoare a **„Cupei campionilor europeni"**. Ultima ediţie a campionatului, de curînd încheiată, a fost bogată în emoţii, mai ales în finalul său, deşi evoluţia tehnică a multor echipe a lăsat deseori de dorit. Titlul s-a decis în ultima etapă. Înaintea acesteia, în frunte se aflau vechile noastre cunoştinţe **Djurgarden** şi **Malmö F.F.** cu **26** puncte, precedînd pe **Norrköping, Öster** şi **Örebro**, toate la un singur punct distanţă.

LOVITURĂ DE TEATRU

În ultima etapă **Malmö F.F.** juca pe teren propriu cu **Elfsborg** şi întrunea sufragiile unanime, mai ales că rivalul său direct şi cel mai periculos, **Djurgarden** juca la **Göteborg**: dar, stupoare! Nici una nici alta n-au reuşit decît meci nul, în timp ce outsider-ul **Öster** cîştiga cu 2—0 meciul cu **Orgryte**, totalizînd 27 puncte ca şi celălalt pretendent la titlu, **Norrköping**, învingător asupra lui Örebro. Aşadar, patru echipe: **Malmö F.F., Djurgarden, Öster** şi **Norrköping** totalizau acelaşi număr de puncte: 27. Titlul a fost atribuit la golaveraj (care, ca şi la noi, se calculează prin scădere) echipei **Öster**, care a realizat o diferenţă de +16 (44—28). Pe locul secund s-a clasat **Malmö F.F.** cu +15 (42—27), deci cu un singur gol mai puţin înscris (sau mai mult primit) faţă de campioană. Locurile 3 şi 4 au fost ocupate de **Norrköping** (+12) şi, respectiv, **Djurgarden** (+7). Interesant este de remarcat că dacă **Malmö F.F.** ar fi înscris, un gol mai mult, ar fi avut aceeaşi diferenţă (16) ca şi Öster, dar, titlul ar fi fost acordat tot acesteia din urmă deoarece ea ar fi avut un mai mare număr de goluri marcate (44)! Concluzia care se desprinde din această neobişnuită situaţie este că golaverajul calculat prin scădere a avut darul să determine echipele să lupte cu ardoare împotriva jocului defensiv.

Cît de mult a contat un gol în plus marcat sau primit, o atestă şi faptul că una din cele două retrogradate — **Hälsingborg** — a fost desemnată tot la golaveraj. Ea a terminat la egalitate de puncte (17) cu fosta campioană **A.I.K. Stockholm**, dar aceasta din urmă s-a salvat avînd un golaveraj de —8 faţă de —15 al rivalei sale.

Premiul de **10 000** coroane (circa **2 000** dolari) instituit de federaţie şi care se acordă golgeterului campionatului a fost cîştigat de debutantul **Ove Ektund** care a realizat 17 goluri, faţă de 14 ale celui de al doilea clasat, fostul profesionist **Harry Bild.**

GÖTEBORG ÎN FRUNTE

La campionat au luat parte 12 echipe care au disputat un total de 132 întîlniri. Au asistat 1 429 398 spectatori plătitori, ceea ce revine o medie de 10 829 de meci, cu circa 1 500 mai mult faţă de ediţia precedentă.

Dacă din punct de vedere pur tehnic suedezii au deziluzionat de multe ori, în schimb din punct de vedere al dîrzeniei şi angajamentului fizic nu li se poate reproşa nimic. Aspect care a avut efecte pozitive în bilanţul financiar al echipelor. Pentru că să nu se uite că populaţia Suediei este sub opt milioane de locuitori şi că, în general, stadioanele au o capacitate redusă. De altfel, recordul de spectatori plătitori îl deţine stadionul din Göteborg cu **53 000**, urmat de „Rasunda" din Stockholm cu **51 000**.

MISIUNEA LUI BERGMARK

Fotbalul suedez este angajat în calificările pentru campionatul mondial din Mexic, făcînd parte din grupa a cincea, alături de **Franţa** şi **Norvegia**. Pe aceasta din urmă a învins-o în meciul tur, pe teren propriu, cu 5—0 şi tot această echipă i-a venit indirect în ajutor, învingînd Franţa cu 1—0 la Strasbourg. Suedia va reintra în lupta pentru calificare anul viitor, la 19 iunie, cînd va întîlni în meci retur, la Oslo, selecţionata Norvegiei. Va urma apoi jocul cu Franţa la 15 octombrie pe teren propriu şi returul, la Paris, la 1 noiembrie. Desigur o sarcină destul de grea, dar nu de nerezolvat, mai ales dacă pentru aceste importante întîlniri antrenorul **Bergmark** va putea să beneficieze şi de aportul unor jucători care activează în străinătate ca **Magnusson** (Franţa), **Kindvall** (Olanda), **T. Nordahl** (Belgia), **Hamrin** (Italia) etc. Şi — bineînţeles — dacă va reuşi să asigure o pregătire corespunzătoare jucătorilor autohtoni, ţinînd seama că o mare parte din an, terenurile din Suedia sînt impracticabile. De aceea, federaţia a şi luat măsuri de a trimite lotul, pentru pregătire, peste hotare şi anume în Israel, în luna februarie.

VĂ PREZENTĂM ECHIPE CAMPIOANE

DINAMO KIEV

şi... „troica" sa de aur

Aşadar, după 5 615 ore şi 15 minute (28 martie ora 18,30 — 17 noiembrie ora 17,45), s-a încheiat cel de-al XXX-lea campionat unional. Conform previziunilor, titlul a revenit (a treia oară consecutiv) echipei DINAMO KIEV (21 victorii, 15 „egale", 2 pierdute, golaveraj 58:25) care şi-a mai înscris numele pe tabelul de aur al învingătorilor în 1961, 1966, 1967. De altfel, echipa din **Kiev** a fost prima care a întrerupt (în 1961) hegemonia moscovită **(Dinamo Moscova** 10 titluri, **Spartak Moscova 8, T.S.K.A. 5, Torpedo 2**). „Intruşii" sînt: **Dinamo Kiev (4) Dinamo Tbilisi (1)**. Dacă acestor titluri le adăugăm şi trei **„Cupe U.R.S.S."** (1954, 1964, 1966), locul secund în campionatele 1936, 1952, 1960, 1965, avem o imagine concludentă despre această echipă, învingătoare de tradiţii.

Înfiinţată în 1927, DINAMO KIEV avea să-şi manifeste pregnant personalitatea după 1950, mai precis după 1954. De la această dată „frînele" echipei sînt preluate de antrenorul emerit **V. D. Soloviov** care reuşeşte, în 1961, marea performanţă: titlul de campioană. Adevărata perioadă de glorie începe o dată cu sosirea antrenorului **Victor Maslov**. De la început acesta renunţă la „clasicul" 1—4—2—4 (pentru prima dată în **U.R.S.S.**) trecînd la un sistem suplu, adecvat jucătorilor săi; un 1—4—3—1—2, care prezintă două variante: cînd echipa atacă se transformă în 1—3—2—5 (fundaşul **Levcenko** se intercalează în linia de mijloc) şi 1—4—4—2 cînd echipa se apără. În activitatea sa, **Maslov** (celebru şi prin... tichiuţa pe care-o poartă şi despre care se spune că ar fi mascota echipei) este ajutat de antrenorii **Victor Terentiev** şi **Mihail Koman**.

Iată cum s-ar prezenta, în lumina sistemului de mai sus, formaţia „standard" a ucrainienilor. În poartă, **Banikov** cedează tot mai des locul tînărului **Rudakov**, debutant în naţionala U.R.S.S. la Leningrad (U.R.S.S. — Austria 3—1, 16 iunie 1968). Linia de fundaşi: **Medvidi, Sosnighin, Krulikovski, Levcenko**, conferă o mare siguranţă în joc. Ca dovadă: în 38 de meciuri a primit doar 25 de goluri. Interesant că **Levcenko** a înscris (cu capul) primul gol al campionatului recent încheiat. La mijlocul terenului acţionează veteranul **Iosif Sabo** şi mult mai tînărul **Muntian**. Aceştia, prin pase lungi, surprinzătoare, lansează vîrfurile de atac ale echipei: **Hmelniţki, Puzaci, Bişeveţ**. Aripă „falsă", **Serebreanikov** (sau tînărul **Pilipciuk**) întregesc „placa turnantă" împreună cu **Sabo** şi **Muntian**. Avînd în vedere predilecţia lui **Bişeveţ** de „dirijor" al atacului — fapt ce nu-l împiedică de loc pe percutantul atacant să înscrie foarte multe goluri — rezultă că cuplul **Puzaci — Hmelniţki** are rolul de a „perfora" cît mai des cu putinţă apărările adverse. Să reamintim că lotul echipei mai cuprinde pe: **Turiancik** (veteranul formaţiei) şi **Parkuian** (internaţional A).

Prin jocul său elastic, **Dinamo Kiev** a pus pe picior greşit toate celelalte echipe mult prea fidele „clasicului" 1—4—2—4 cîştigînd de o manieră impresionantă trei campionate la rînd. În plus, **Dinamo Kiev** este şi cea mai populară echipă sovietică. La meciurile sale de campionat (ediţiile 1966 şi 1967) au asistat peste 3 000 000 spectatori.

Campioana îşi dispută partidele pe stadionul central din **Kiev**, cu o capacitate de 80 000 de locuri.

E. ANDONE

Sabo şi Muntian, dispecerii lui Dinamo Kiev